

Η
ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ
2ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 26Απριλίου 2023 με την εξής σύνθεση:
Κωνσταντίνος Τόλης, Πρόεδρος, Χρήστος Σώκος, Εισηγητής και Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου, Μέλος.

Για να αποφασίσει σχετικά με την από 15.03.2023 με ΓΑΚ ΕΑΔΗΣΥ 371/20.03.2023προδικαστική προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...» (εφεξής 1^η προσφεύγουσα), όπως νομίμως εκπροσωπείται και με την από 16.03.2023 με ΓΑΚ ΕΑΔΗΣΥ 376/20.03.2023 προδικαστική προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία «...» (εφεξής 2^η προσφεύγουσα), όπως νομίμως εκπροσωπείται.

κατά του «...», όπως νομίμως εκπροσωπείται [εφεξής η αναθέτουσα αρχή].

Της παρεμβαίνουσας εταιρείας με την επωνυμία «...» {εφεξής παρεμβαίνουσα}, όπως νομίμως εκπροσωπείται και κατέθεσε τις από 24.03.2023 παρεμβάσεις της.

Με τις υπό κρίση προδικαστικές προσφυγές οι προσφεύγουσες επιδιώκουν να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. .../01.03.2023 απόφαση της αναθέτουσας αρχής.

Με την παρέμβασή της η παρεμβαίνουσα επιδιώκει την απόρριψη των υπό κρίση προσφυγών.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Εισηγητή Χρήστο Σώκο
Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής καταβλήθηκε κατ' άρθρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρθρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αριθμ. ...ποσού €600,00 από την πρώτη προσφεύγουσα και παράβολο με αριθμ...ποσού €600,00 από τη δεύτερη προσφεύγουσα.

Αριθμός απόφασης: 715,716/2023

2.Επειδή,την υπ αριθμ. πρωτ ... διακήρυξη διενεργήθηκε Δημόσιος Ηλεκτρονικός Κλειστός Διαγωνισμός μέσω ΕΣΗΔΗΣ: ... με αντικείμενο «...» για ένα έτος με δικαίωμα προαίρεσης του φορέα, προϋπολογισμού 60.000,00 ΕΥΡΩ συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ 24%, με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμής.

3.Επειδή,στον ως άνω διαγωνισμό συμμετείχαν οι δύο προσφεύγουσες και η παρεμβαίνουσα. Με την προσβαλλόμενη απόφαση της αναθέτουσας αρχής απορρίφθηκαν οι προσφορές των δύο προσφευγουσών εταιρειών και αναδείχτηκε ανάδοχος η παρεμβαίνουσα.

4. Επειδή, κατά της ως άνω απόφασης, της οποίας πλήρη γνώση έλαβαν ηλεκτρονικά οι προσφέροντες στις 08.03.2023, ασκήθηκαν οι υπό κρίση προσφυγές εμπρόθεσμα στις 16.03.2023 και στις 17.03.2023,με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος Ι του π.δ 39/2017 και κοινοποιήθηκαν αυθημερόν από την προσφεύγουσα στην ΕΑΔΗΣΥ, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 361 παρ. 1, 362 παρ. 1 και 2 του ν. 4412/2016, 4 παρ. 1 εδάφ. α' και 8 παρ. 2 του ΠΔ 39/2017.

5. Επειδή,η αναθέτουσα αρχή, απέστειλε στην ΕΑΔΗΣΥ τις υπ' αριθμ. πρωτ..../10.04.2023 απόψεις της.

6. Επειδή, εν γένει παραδεκτώς και εμπροθέσμως, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 362 παρ. 1 και 3 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 7 του Π.Δ.39/2017 παρεμβαίνει η παρεμβαίνουσα εταιρεία, καθόσον οι υπό κρίση προσφυγές κοινοποιήθηκαν από την αναθέτουσα αρχή στις 18.03.2023, οπότε και εκκινεί η σχετική 10ήμερη προθεσμία προς άσκηση παρέμβασης και οι εν λόγω παρεμβάσεις ασκήθηκαν στις 28.03.2023,με κατάθεση μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ, η παρεμβαίνουσα, δε, έχει προφανές έννομο συμφέρον να παρέμβει, αφού επιδιώκει τη διατήρηση ισχύος της προσβαλλόμενης πράξης, με την οποία έχουν απορριφθεί οι προσφορές των προσφευγουσών και έχει αναδειχθεί η ίδια ανάδοχος.

7. Επειδή, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από τη νομολογία, η διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει το διαγωνισμό και δεσμεύει τόσο την αναθέτουσα αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν (ΕΣ Πράξεις VI Τμήματος 78/2007,19/2005, 31/2003), όσο και τους διαγωνιζόμενους. Η παράβαση των διατάξεων (όρων) αυτής, οδηγεί σε ακυρότητα των εγκριτικών πράξεων του αποτελέσματος του διαγωνισμού και των κατακυρωτικών αυτού

πράξεων (Ολ. ΣΤΕ 2137/1993). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, είτε κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία (ΕΣ Πράξη VI Τμήματος 78/2007). Επομένως, η αναθέτουσα αρχή θεσπίζοντας τους όρους της διακήρυξης αυτοδεσμεύεται και είναι υποχρεωμένη να τους εφαρμόσει χωρίς παρεκκλίσεις, η δε παράβαση των όρων αυτής οδηγεί σε ακυρότητα των εγκριτικών πράξεων του αποτελέσματος του διαγωνισμού. Παρομοίως, οι διαγωνιζόμενοι πρέπει να τηρούν απολύτως τους όρους της διακήρυξης και να υποβάλλουν την προσφορά τους σύμφωνα με αυτούς.

8. Επειδή, ως έχει παγίως κριθεί, κάθε διακήρυξη δημόσιου διαγωνισμού πρέπει, ακόμη και αν ελλείπει σχετική ρήτρα, να ερμηνεύεται ως επιβάλλουσα στους διαγωνιζόμενους να τηρούν, κατά τη διαμόρφωση της προσφοράς τους, τις κείμενες διατάξεις, μεταξύ των οποίων προέχουσα θέση έχουν οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας περί της κατώτερης νόμιμης αμοιβής της εργασίας και της νομοθεσίας περί κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον δε η προσφορά υπολείπεται του ελαχίστου εργοδοτικού κόστους, απορρίπτεται κατά τα ως άνω και επιπροσθέτως επειδή παραβιάζονται οι αρχές προστασίας του ανόθευτου ανταγωνισμού, της ισότητας των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας. (ΔΕΦΑΘ 236/213, 511/2013 και εκεί αναφερόμενη νομολογία του ΣΤΕ, ΔΕΦΑΘ 427/2011, 512/2011).

9. Επειδή, ως έχει ad hoc κριθεί (ΔεφΘεσ/κης Ν8/2019), όταν οι διατάξεις της διακήρυξης δεν επιβάλλουν, επί ποινή απαραδέκτου, στους διαγωνιζόμενους ρητή και αναντίλεκτη υποχρέωση να συμπεριλάβουν το κονδύλιο της κράτησης του Ειδικού Λογαριασμού Παιδικών Κατασκηνώσεων σε συγκεκριμένο τμήμα της οικονομικής τους προσφοράς, ιδίως δε όταν δεν προβλέπεται σχετικό πεδίο στο υπόδειγμα των πινάκων σύνταξης της οικονομικής προσφοράς, τότε είναι ευλόγως υποστηρίξιμη η άποψη ότι είναι επιτρεπτή η συμπερίληψη του επίμαχου κονδυλίου στο πεδίο του διοικητικού κόστους. Τούτο διότι είναι προφανής ο διακριτός χαρακτήρας του κονδυλίου τούτου, το οποίο, παρότι ούτε και γνησίως διοικητικό κόστος περιγράφει, πάντως δεν αναπαριστά ασφαλιστική εισφορά, καθότι, μάλιστα, δεν υπολογίζεται επί του ποσού της εργατικής δαπάνης, και δεν εντάσσεται ως εκ τούτου στη συμβατική εργατική δαπάνη, αλλ' εμπίπτει στην εν ευρεία εννοία εργοδοτική δαπάνη.

10. Επειδή, όπως έχει νομολογιακά κριθεί υπό το προΐσχύον νομικό

Αριθμός απόφασης: 715,716/2023

καθεστώς, η αναθέτουσα αρχή έχει την διακριτική ευχέρεια, να εντοπίζει τις ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές, (Απόφ. 2092/2011 VI Τμήμ. Ελ. Συν και Πρ. 151/2012 Ζ΄ Κλιμ., ΕΣ 302/2012 Ζ΄ Κλιμ.). Συνεπώς, μόνον εφόσον προκύπτουν τέτοιες αμφιβολίες οφείλει η αρμόδια επιτροπή αξιολογήσεως να ζητήσει τις προσήκουσες διευκρινίσεις ως προς τη σύνθεση της προσφοράς, προτού, ενδεχομένως, την απορρίψει. Αντιθέτως, στην περίπτωση που μια προσφορά δεν φαίνεται υπερβολικά χαμηλή, το εν λόγω άρθρο δεν εφαρμόζεται [βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 2017, *European Dynamics Luxembourg SA* κατά Οργανισμού Σιδηροδρόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, T 392/15, ECLI:EU:T:2017:462 σκ.85, της 6ης Ιουλίου 2005, TQ3 Αριθμός απόφασης: Σ 1669/2021 60 *TravelSolutionsBelgium* κατά Επιτροπής, T 148/04, EU:T:2005:274, σκέψεις 49 και 50· της 11ης Μαΐου 2010, *PC WareInformation Technologies* κατά Επιτροπής, T 121/08, EU:T:2010:183, σκέψη 72· της 5ης Νοεμβρίου 2014, *ComputerResourcesInternational (Luxembourg)* κατά Επιτροπής, T 422/11, EU:T:2014:927, σκέψη 57, και της 15ης Σεπτεμβρίου 2016]. Τέτοιες αμφιβολίες μπορεί να υφίστανται, μεταξύ άλλων, εάν προκύπτει αβεβαιότητα ως προς, αφενός, το κατά πόσον ορισμένη προσφορά τηρεί τη νομοθεσία της χώρας εντός της οποίας πρέπει να παρασχεθούν οι υπηρεσίες, στον τομέα αμοιβών του προσωπικού, συνεισφοράς στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και τηρήσεως των κανόνων ασφάλειας και υγιεινής στον χώρο εργασίας ή των πωλήσεων επί ζημία, και, αφετέρου, το κατά πόσον στην προσφερόμενη τιμή ενσωματώνονται όλες οι δαπάνες που προκύπτουν από τις τεχνικές πτυχές της προσφοράς (απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 2015, *Secolux* κατά Επιτροπής, T 90/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:772, σκέψη 62).

11. Επειδή, επί του 1ου λόγου της πρώτης προσφυγής με ΓΑΚ 371/2023 και επί του 3ου λόγου της δεύτερης προσφυγής με ΓΑΚ 376/2023 πρέπει να επισημανθούν τα ακόλουθα: Η πρώτη προσφεύγουσα βάλλει κατά της προσβαλλόμενης απόφασης κατά το μέρος που απέρριψε την προσφορά της ως απαράδεκτη κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 72 του Ν. 4412/2016, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 21 ν. 4782/2021 με ισχύ την 1/6/2021 σύμφωνα με την παρ. 3 άρθρο 142 του ως άνω νόμου. Ειδικότερα, σύμφωνα με το σκεπτικό της εν λόγω απόφασης, η προσφορά της πρώτης προσφεύγουσας απορρίφθηκε ως απαράδεκτη λόγω εκπρόθεσμης κατάθεσης από την τελευταία (1^η εργάσιμη ημέρα μετά την ημερομηνία αποσφράγισης του φακέλου των

δικαιολογητικών συμμετοχής) σε έντυπη μορφή της εγγυητικής της επιστολής. Η δεύτερη προσφεύγουσα με τον σχετικό λόγο της προσφυγής βάλλει κατά της προσβαλλόμενης, διότι θα έπρεπε να είχε απορρίψει εξ αρχής την προσφορά της πρώτης προσφεύγουσας ως άκυρη εκ του ανωτέρω λόγου και όχι να ζητήσει διευκρινήσεις αναφορικά με το εργατικό κόστος, όπως έκανε με την έκδοση της προγενέστερης απόφασης του (υπ' αριθμ. 161/2022 με ημερομηνία 27/12/2022). Η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι εμπροθέσμως κατέθεσε την πρωτότυπη εγγυητική της επιστολή, ήτοι εντός τριών ημερών από την κατάθεση της ηλεκτρονικής της προσφοράς, ως προέβλεπε η οικεία Διακήρυξη στο άρθρο 2.4.3.1 αυτής με τίτλο Δικαιολογητικά Συμμετοχής, όπως αποδεικνύεται από το με αριθμό .../21-12-2002 αποδεικτικό της εταιρείας ταχυμεταφορών ..., η δε αναθέτουσα το παρέλαβε την 22/12/2002 και ώρα 10:46 δια του υπαλλήλου της, ονόματι Κ.... Σε κάθε περίπτωση, η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υπάρχει ασάφεια ως προς το σημείο αυτό στην οικεία Διακήρυξη, καθόσον σε άλλα σημεία της τελευταίας αναφέρεται ότι το πρωτότυπο της εγγυητικής επιστολής θα πρέπει να προσκομισθεί στην Υπηρεσία σε κλειστό φάκελο με ευθύνη του οικονομικού φορέα, το αργότερο πριν από την ημερομηνία και ώρα αποσφράγισης των προσφορών που ορίζεται στην παρ. 3.1 της οικείας διακήρυξης, άλλως η προσφορά απορρίπτεται ως απαράδεκτη, μετά από γνώμη της Επιτροπής Διαγωνισμού, ενώ σε άλλο σημείο της η διακήρυξη αναφέρει ότι το πρωτότυπο αυτής προσκομίζεται εντός τριών (3) εργασίμων ημερών από την ηλεκτρονική υποβολή των δικαιολογητικών συμμετοχής, η δε ασάφεια αυτή δεν μπορεί να ερμηνευθεί εις βάρος της, δεδομένου ότι οδηγεί σε αποκλεισμό της.

Από την επισκόπηση του φακέλου της υπόθεσης προκύπτουν τα εξής: Επειδή στην οικεία διακήρυξη αναφέρονται τα ακόλουθα: Το άρθρο 2.2.2. της διακήρυξης ορίζει: *«2.2.2 Εγγύηση συμμετοχής 2.2.2.1. Για την έγκυρη συμμετοχή στη διαδικασία σύναψης της παρούσας σύμβασης, κατατίθεται από τους συμμετέχοντες οικονομικούς φορείς (προσφέροντες), εγγυητική επιστολή συμμετοχής 31,2% της προϋπολογιζόμενης δαπάνης χωρίς ΦΠΑ. Η εγγύηση συμμετοχής πρέπει να ισχύει τουλάχιστον για τριάντα (30) ημέρες μετά τη λήξη του χρόνου ισχύος της προσφοράς του άρθρου 2.4.5 της παρούσας, άλλως η προσφορά απορρίπτεται. Η αναθέτουσα αρχή μπορεί, πριν από τη λήξη της προσφοράς, να ζητά από τους προσφέροντες να παρατείνουν, πριν τη λήξη*

τους, τη διάρκεια ισχύος της προσφοράς και της εγγύησης συμμετοχής. Οι πρωτότυπες εγγυήσεις συμμετοχής, πλην των εγγυήσεων που εκδίδονται ηλεκτρονικά, προσκομίζονται, σε κλειστό φάκελο με ευθύνη του οικονομικού φορέα, το αργότερο πριν την ημερομηνία και ώρα αποσφράγισης των προσφορών που ορίζεται στην παρ. 3.1 της παρούσας, άλλως η προσφορά απορρίπτεται ως απαράδεκτη, μετά από γνώμη της Επιτροπής Διαγωνισμού». Επίσης το άρθρο 2.4.2.5 της διακήρυξης ορίζει: «2.4.2 Χρόνος και Τρόπος υποβολής προσφορών 2.4.2.5. Ο χρήστης - οικονομικός φορέας υποβάλλει τους ανωτέρω (υπο)φακέλους μέσω του Συστήματος, όπως περιγράφεται παρακάτω (...)Εντός τριών (3) εργασίμων ημερών από την ηλεκτρονική υποβολή των ως άνω στοιχείων και δικαιολογητικών προσκομίζονται υποχρεωτικά από τον οικονομικό φορέα στην αναθέτουσα αρχή, σε έντυπη μορφή και σε σφραγισμένο φάκελο, τα στοιχεία της ηλεκτρονικής προσφοράς τα οποία απαιτείται να προσκομισθούν σε πρωτότυπη μορφή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 παρ. 2 του ν. 2690/1999 "Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας", όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 2 του ν. 4250/2014. Τέτοια στοιχεία και δικαιολογητικά είναι, ενδεικτικά, η εγγυητική επιστολή συμμετοχής, τα πρωτότυπα έγγραφα τα οποία έχουν εκδοθεί από ιδιωτικούς φορείς και δεν φέρουν επικύρωση από δικηγόρο, καθώς και τα έγγραφα που φέρουν τη Σφραγίδα της Χάγης (Apostille). Δεν προσκομίζονται σε έντυπη μορφή στοιχεία και δικαιολογητικά τα οποία φέρουν ηλεκτρονική υπογραφή, τα ΦΕΚ, τα τεχνικά φυλλάδια και όσα προβλέπεται από το ν. 4250/2014 ότι οι φορείς υποχρεούνται να αποδέχονται σε αντίγραφα των πρωτοτύπων. Η αναθέτουσα αρχή μπορεί να ζητεί από προσφέροντες και υποψήφιους σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο κατά την διάρκεια της διαδικασίας, να υποβάλλουν σε έντυπη μορφή και σε εύλογη προθεσμία όλα ή ορισμένα δικαιολογητικά και στοιχεία που έχουν υποβάλει ηλεκτρονικά, όταν αυτό απαιτείται για την ορθή διεξαγωγή της διαδικασίας».

Εκ των ανωτέρω προκύπτει ασάφεια ως προς την ημερομηνία κατά την οποία είναι υποχρεωτική η προσκόμιση του πρωτοτύπου της εγγυητικής επιστολής, ενώ η 1η προσφεύγουσα έχει προσκομίσει εντός τριών ημερών από την υποβολή της προσφοράς την εγγυητική της επιστολή σε πρωτότυπη μορφή. Κατά πάγια νομολογία η ασάφεια της διακήρυξης δεν είναι δυνατό να ερμηνεύεται εις βάρος του καλόπιστου συμμετέχοντα, κατά παράβαση των

Αριθμός απόφασης: 715,716/2023

αρχών του ανταγωνισμού και της παροχής ίσων ευκαιριών και θα πρέπει να παρέχεται και σε αυτούς, οι οποίοι βλάπτονται από την ασάφεια αυτή, η δυνατότητα να συμπληρώσουν την τυχόν ελαττωματική, κατά την κρίση της διοίκησης (λόγω της προβαλλόμενης απ' αυτήν ασάφειας), προσφορά τους (ΕΑΣΤΕ 423, 424,425/2011). Τούτο, διότι η ερμηνεία των όρων των εγγράφων της σύμβασης δεν μπορεί να γίνεται εις βάρος του καλόπιστου διαγωνιζομένου, εφόσον η Διοίκηση ήταν αυτή που όφειλε να εκφραστεί σαφέστερα (ΕφΑΘ 1959/1970 Αρμ. 1970 σελ. 1111, ΕφΘεσ 501/1987 ΕΔημΕργ 1990/1, σελ. 84, Α. Τάχος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, έκδ. θ', σελ. 776)». Ως εκ τούτου, ο 1ος λόγος της πρώτης προσφεύγουσας θα πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση ως προς το μέρος που απέρριψε την προσφορά της ως απαράδεκτης, λόγω μη εμπρόθεσμης προσκόμισης του πρωτοτύπου της εγγυητικής επιστολής, ενώ ο 3ος λόγος της δεύτερης προσφεύγουσας απορρίπτεται ως αβάσιμος.

12. Επειδή, επί του 2ου λόγου της πρώτης προσφυγής με ΓΑΚ 371/2023 και επί του 1ου και 2ου λόγου της δεύτερης προσφυγής με ΓΑΚ 376/2023 προκύπτουν τα ακόλουθα: Η πρώτη προσφεύγουσα βάλλει κατά της απόφασης της αναθέτουσας, με την οποία αποφασίσθηκε η απόρριψη της προσφοράς της κατά τον όρο 2.4.4 της οικείας διακήρυξης διότι «(...) Η προσφερόμενη τιμή δεν μπορεί να είναι χαμηλότερη του κόστους μισθοδοσίας, το οποίο πρέπει να καλύπτει τουλάχιστον τα οριζόμενα από την εργατική νομοθεσία (αμοιβές προσωπικού απασχολούμενων σε εταιρείες φύλαξης με τις ανάλογες προσαυξήσεις, επιδόματα, ασφαλιστικές εισφορές, κλπ), βάσει της οικείας ΣΣΕ». Ειδικότερα, με την εν λόγω απόφαση η προσφορά της προσφεύγουσας απορρίφθηκε ως ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά, διότι «(...) οι συμμετέχοντες οικονομικοί φορείς έπρεπε να υπολογίσουν τις εργοδοτικές εισφορές (τουλάχιστον από 1.1.2023) με βάση τους παρακάτω συντελεστές – Για πλήρους απασχόληση εργαζόμενο:24,08% και ουχί 22,29%, όπως εσφαλμένα υπολογίζει ο οικονομικός φορέας «...». Για πλήρους απασχόληση εργαζόμενο:24,08% και ουχί 22,29%, όπως εσφαλμένα υπολογίζει ο οικονομικός φορέας «...».

Με την δεύτερη προσφυγή, η δεύτερη προσφεύγουσα βάλλει κατά της προαναφερομένης απόφασης για το ίδιο λόγο (απόρριψη της δικής της προσφοράς λόγω εσφαλμένου υπολογισμού των εργοδοτικών εισφορών) αλλά

Αριθμός απόφασης: 715,716/2023

και ελλείπει αιτιολογίας αυτής, διότι: «Καθώς στην οικεία πράξη ή σε στοιχεία αναφερόμενα σε αυτήν, πρέπει να εκτίθενται τα κριτήρια και τα στοιχεία, από τα οποία έχει συναχθεί η κρίση, εν προκειμένω όλως ανατιολόγητα και κατά πλάσμα φαντασίας, ενώ στη σελίδα δύο αναφέρεται μείωση των εισφορών στη σελίδα τρία της απόφασης, αναφέρεται πώς υφίσταται τάχα μου αύξηση. Ενώ, όλως αυθαίρετα, ανατιολόγητα και αντιεπισημονικά είναι τα στοιχεία του εισφερόμενου πίνακα σελίδα τρία της απόφασης από «1/1/1/2023, στοιχεία και μετά», τα οποία στοιχεία καμία αιτιολογία και εξήγηση δεν διαλαμβάνεται πώς προκύπτουν τα στοιχεία του πίνακα σελίδα τρία της απόφασης, για το χρονικό ορίζοντα από «1/1/2023, στοιχεία και μετά». Στοιχεία τα οποία η ίδια η ζωή αναίρεσε και δεν επιβεβαίωσε, εξόφθαλμα ανατιολόγητα. Τα ανωτέρω χωρίς καμία επίκληση διάταξης νόμου, χωρίς την επίκληση της κρίσιμης ερμηνευτικής εγκυκλίου του ΕΦΚΑ ΤΟΥ 2023 την οποία σας εισφέραμε. Εν προκειμένω δεν υφίσταται καμία δικαιολογία της απόφασης με αριθμό .../1-3-2023 του θεραπευτηρίου χρόνιων παθήσεων, τόσο ποσοτικά, ως προς την πληρότητα των στοιχείων που δικαιολογούν το περιεχόμενο της, όσο και ποιοτικά, ως προς την αποδεικτική αξία των στοιχείων που επικαλείται.».

Επειδή με δεδομένη πλέον την παγίωση των μειωμένων ποσοστών ασφαλιστικών εισφορών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 ν. 4997/2022 (ΦΕΚ Α' 219/25.11.2022) που τέθηκε σε ισχύ στις 25/11/2022, ήτοι κατά την κρίσιμη από πλευράς ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου τόσο κατά τον χρόνο υποβολής των προσφορών (ημερομηνία έναρξης υποβολής προσφορών 13/12/2022 και καταληκτική ημερομηνία παραλαβής προσφορών 20/12/2022), όσο και κατά το χρόνο έκδοσης των προσβαλλόμενων αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής (ημερομηνία αρχικής απόφασης 19/1/2023 και διορθωμένης απόφασης 1/3/2023), στον προκείμενο διαγωνισμό ίσχυε η διάταξη περί μόνιμης μείωσης των εισφορών (βλ. ΑΕΠΠ 591,592/2023 σκ. 21). Σημειώνεται ότι κατ' εξουσιοδότηση του ανωτέρω νόμου εξεδόθη την 20/1/2023, ήτοι μία ημέρα μετά την έκδοση της αρχικής συμπεροσβαλλόμενης απόφασης (αριθμ. απόφασης 4/19-1-2023 ΑΔΑ:Ψ7Δ54651Ψ4-2ΜΒ του ΔΣ της αναθέτουσας) και αρκετό διάστημα πριν την έκδοση της τελικής και διορθωμένης προσβαλλόμενης απόφασης της αναθέτουσας (υπ' αριθμ. 14/1-3-2023 απόφασης του ΔΣ της αναθέτουσας η οποία εκδόθηκε ως ορθή επανάληψη της πρώτης απόφασης), η υπ' αριθμ. 7/2023 με αριθμό πρωτ.

Αριθμός απόφασης: 715,716/2023

314432/20-1-2023 εγκύκλιος του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών υποθέσεων (ε- ΕΦΚΑ), με «ΘΕΜΑ: -Επέκταση, από 01.01.2023, των μειώσεων ασφαλιστικών εισφορών συνεισπραττόμενων κλάδων της Δημόσιας Υπηρεσίας Απασχόλησης(Δ.ΥΠ.Α./τ. Ο.Α.Ε.Δ.) στους απασχολούμενους στον ιδιωτικό τομέα με μειωμένη απασχόληση και στο δημόσιο τομέα (Ι.Δ.Α.Χ. – Ι.Δ.Ο.Χ.) ανεξαρτήτως με το καθεστώς απασχόλησης πλήρους ή μειωμένης. Επαναπροσδιορισμός/Επικαιροποίηση του Ο.ΣΥ.Κ. ως προς τους Κωδικούς Πακέτων Κάλυψης (Κ.Π.Κ.) και τις Ειδικές Περιπτώσεις Ασφάλισης», σύμφωνα με την οποία παρέχονται οδηγίες σχετικά με την εφαρμογή των μειωμένων εισφορών από 1-1-2023 και ειδικότερα διευκρινίζεται ότι «από 1-1-2023 (μισθολογική περίοδος 01/2023) και μετέπειτα, χρησιμοποιούνται, ανά ειδικότητα, οι Κωδικοί Πακέτων Κάλυψης (Κ.Π.Κ.) που ίσχυαν την 31η.05.2020, ανεξάρτητα από το καθεστώς απασχόλησης των εργαζομένων (πλήρη ή μειωμένη) στον ιδιωτικό ή δημόσιο(Ι.Δ.Α.Χ. – Ι.Δ.Ο.Χ.) τομέα. Από την ίδια ημερομηνία, παύει η χρήση των Κωδικών Πακέτων Κάλυψης (Κ.Π.Κ.) που τέθηκαν σε ισχύ την 01.06.2020 (εγκύκλιος 31/2020 του ε - Ε.Φ.Κ.Α.) και την 01.01.2021 (εγκύκλιος 9/2021 του ε - Ε.Φ.Κ.Α.) προκειμένου να εφαρμοστούν οι μειώσεις των ασφαλιστικών εισφορών που προέβλεπαν οι διατάξεις των άρθρων 48, του ν.4670/2020 και 31, του ν.4756/2020 αντίστοιχα, σύμφωνα με τις οποίες υπήρξε διαφοροποίηση της απεικόνισης της ασφάλισης των εργαζομένων, με πλήρη ή μειωμένη απασχόληση, σε ιδιωτικό ή δημόσιο (Ι.Δ.Α.Χ. – Ι.Δ.Ο.Χ.) τομέα. Επομένως, απασχολούμενος στον ιδιωτικό τομέα με μειωμένη απασχόληση που μέχρι την 31.12.2022 ασφαλιζόταν με τον Κ.Π.Κ. 3129 από 01.01.2023 ασφαρίζεται με τον Κ.Π.Κ. 101.

Ως εκ τούτου, κατά τα διαλαμβανόμενα ανωτέρω, ορθώς υπολόγισε τόσο η 1^η προσφεύγουσα εταιρεία όσο και η 2^η δεύτερη προσφεύγουσα, το ποσό των εργοδοτικών εισφορών με το μειωμένο ποσοστό 22,29% και όχι με το αυξημένο ποσοστό 24,08%, που εσφαλμένως έκανε δεκτό η προσβαλλόμενη απόφαση ότι θα έπρεπε να είχαν λάβει υπόψη οι προσφεύγουσες κατά την διαμόρφωση των οικονομικών τους προσφορών για το έτος 2023. Εν όψει των ανωτέρω, ο σχετικός λόγος των προσφυγών θα πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη κατά το σκέλος που απέρριψε τις προσφορές της πρώτης και δεύτερης προσφεύγουσας, ως ασυνήθιστα χαμηλές, λόγω μη ορθού υπολογισμού των εργοδοτικών εισφορών, διότι αυτή ερείδεται επί εσφαλμένης

Αριθμός απόφασης: 715,716/2023

προϋπόθεσης ότι κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς και κατά το χρόνο εκτέλεσης της σύμβασης που εκτείνεται μέσα στο έτος 2023 ισχύουν οι αυξημένοι συντελεστές αναφορικά με τις εργοδοτικές εισφορές. Εντούτοις, ως προς τον δεύτερο λόγο της δεύτερης προσφυγής με ΓΑΚ 376/2023 και αναφορικά με την μη ύπαρξη αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης, αυτός θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, διότι, παρότι εσφαλμένη κατά τα προδιαληφθέντα, η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης είναι πλήρης και αναφέρεται στα κρίσιμα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη για την έκδοσή της στην σελ 2-5 αυτής, ήτοι στις μνημονευθείσες στο σώμα αυτής αποφάσεις της ΑΕΠΠ βάσει των οποίων υπολογίσθηκαν εσφαλμένα οι εργοδοτικές εισφορές. Εκ του λόγου αυτού η εν λόγω απόφαση είναι πλημμελώς και όχι καθόλου αιτιολογημένη, όπως εσφαλμένως ισχυρίζεται η δεύτερη προσφεύγουσα.

13. Επειδή, επί του 3ου της πρώτης προσφυγής με ΓΑΚ 371/2023 προκύπτουν τα ακόλουθα: η 1^η προσφεύγουσα με τον τρίτο λόγο της προσφυγής της βάλλει κατά της απόφασης της αναθέτουσας: «Επειδή εντελώς αόριστα, αβάσιμα, καταχρηστικά και αυθαίρετα η αναθέτουσα αρχή παραβιάζοντας κατάφωρα το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού παρά και τις διευκρινίσεις που παρείχα με απέκλεισε από τον διαγωνισμό καταστρατηγώντας κυριολεκτικά το βασικό κριτήριο επιλογής που είναι η πιο συμφέρουσα από οικονομικής άποψης προσφορά, μη λαμβάνοντας υπόψη ουδόλως την γνωμοδοτική επιτροπή αξιολόγησης των προσφορών του διαγωνισμού, συνεπώς πρέπει και για το λόγο αυτό να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση». Επίσης, παραθέτει εκτενή ανάλυση του τρόπου υπολογισμού του εργατικού κόστους της οικονομικής της προσφοράς, χωρίς να προσδιορίζει κατά τρόπο συγκεκριμένο ποιο είναι το σφάλμα της απόφασης της αναθέτουσας αρχής που απέρριψε την προσφορά της, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η προσφορά της είναι σύμφωνη με την εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία (υπ' αριθμ. 38866 ΦΕΚ Β' 2030/214-2022 απόφαση καθορισμού κατώτατου μισθού και κατώτατου ημερομισθίου για τους υπαλλήλους και τους εργατοτεχνίτες όλης της χώρας και σύμφωνη με την ΕΣΣΕ του έτους 2022), και μάλιστα η δαπάνη που αφορά στο κόστος Κυριακών και αργιών, ως εμφανίζεται στην σελ 20 της προσφυγής της, είναι υπερεκτιμημένη κατά 136,83 ΕΥΡΩ καθόσον σε αυτήν έχουν συνυπολογισθεί εισφορές και λοιπά έξοδα.

Με το περιεχόμενο αυτό ο εν λόγω ισχυρισμός τυγχάνει απορριπτέος ως

αόριστος, διότι δεν επισημαίνει συγκεκριμένα σφάλματα της απόφασης και δεν καταλογίζει σε αυτήν συγκεκριμένη πλημμέλεια ως προς τον επιμερισμό επιμέρους κονδυλίου, ενώ ερείδεται αποκλειστικά στον δικό της τρόπο υπολογισμού της οικονομικής της προσφοράς. Επιπλέον, δεδομένου ότι η επιτροπή διαγωνισμού έχει μόνο γνωμοδοτικό και όχι αποφασιστικό χαρακτήρα, η δε αναθέτουσα μπορεί να αποκλίνει από την γνώμη της πρώτης, με ειδικώς αιτιολογημένη απόφασή της. Επειδή ως προεκτέθηκε στο πλαίσιο της εξέτασης του τρίτου λόγου της δεύτερης προσφυγής, η εν λόγω απόφαση, αν και πλημμελώς αιτιολογημένη, φέρει την νόμιμη ειδική αιτιολογία. Ως εκ τούτου, ο σχετικός λόγος της προσφυγής θα πρέπει να απορριφθεί επιπλέον και ως αβάσιμος, μη ερειδόμενος σε διάταξη νόμου.

14. Επειδή, επί του 4ου της πρώτης προσφυγής με ΓΑΚ 371/2023 προκύπτουν τα ακόλουθα: Η πρώτη προσφεύγουσα βάλλει κατά της προσβαλλόμενης απόφασης της αναθέτουσας αρχής με την οποία ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως απορρίφθηκε η προσφορά της ως ασυνήθιστα χαμηλή, ως προς το κόστος μισθοδοσίας και δη λόγω μη υπολογισμού στο πεδίο των ασφαλιστικών εισφορών του ποσού που αντιστοιχεί στην εισφορά του Ειδικού Λογαριασμού Παιδικών Κατασκηνώσεων, ύψους 20 ευρώ ετησίως για καθένα από τους εργαζόμενους που θα απασχοληθούν. Ειδικότερα, η προσβαλλόμενη απόφαση στο σκεπτικό της στην παράγραφο 4 αναφέρει επί λέξει το εξής: «Σύμφωνα δε, με την από με αριθμ. πρωτ. .../11-11-2022 διευκρίνιση της αναθέτουσας αρχής, δυνάμει της οποίας το ποσό υπέρ Ε.Λ.Κ.Π. (κατασκηνώσεων) έπρεπε να υπολογιστεί στο κελί 7 (ασφαλιστικές εισφορές)».

Η προσφεύγουσα από την πλευρά της ισχυρίζεται ότι ναι μεν δεν υπολόγισε σε ξεχωριστό κελί την εν λόγω εισφορά ΕΛΚΠ, πλην όμως σύμφωνα και με την ανάλυση του εργατικού κόστους που παρέθεσε στον τρίτο λόγο της προσφυγής της, το συνολικό εργατικό κόστος ανέρχεται στο ποσό των 39.964,55 ευρώ έναντι ποσού 40.101,38 ΕΥΡΩ, που έχει προϋπολογισθεί στην κατατεθείσα προσφορά της, λόγω του ότι το κόστος των ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΑΡΓΙΩΝ έχει υπολογισθεί στην οικονομική της προσφορά κατά 136,83 ΕΥΡΩ περισσότερο, καθόσον εκεί έχουν προβλεφθεί και τα λοιπά έξοδα μισθοδοσίας και συγκεκριμένα και η εισφορά ΕΛΠΚ υπερκαλύπτοντας μάλιστα το ποσό των 60 ευρώ για τρεις (3) απασχολούμενους. Σε κάθε περίπτωση, δεν υφίσταται παράβαση του όρου της διακήρυξης, διότι δεν απαγορεύεται η μεταφορά

Αριθμός απόφασης: 715,716/2023

εξοικονομήσεων επί του ενός κονδυλίου προς το άλλο, με την προϋπόθεση βέβαια ότι δεν θίγεται η κάλυψη του νόμιμου εργατικού και κοινωνικοασφαλιστικού κόστους. Επομένως, το ελλείπον ποσό των 60 ΕΥΡΩ από την εισφορά υπέρ Ε.Λ.Κ.Π. καλύπτεται επαρκώς από το ποσό των 136 ΕΥΡΩ που έχει υπολογισθεί για το εργατικό κόστος Κυριακών και Αργιών. Επιπλέον η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η αναθέτουσα έχει παραβιάσει την αρχή της ίσης μεταχείρισης και του ενιαίου μέτρου κρίσης, καθόσον στην προσφορά της έτερης διαγωνιζόμενης και παρεμβαίνουσας «...», η εν λόγω εισφορά είχε υπολογισθεί στα λοιπά έξοδα αυτής και όχι στις ασφαλιστικές εισφορές κύριας και επικουρικής ασφάλισης των εργαζομένων στην επιχείρησή της.

Από την επισκόπηση του φακέλου του ηλεκτρονικού διαγωνισμού, προκύπτει ότι η προαναφερθείσα διευκρίνηση με αριθμ. πρωτ. .../11-11-2022 δεν έχει δημοσιευθεί στο ΕΣΗΔΗΣ, ήτοι στον επίσημο τόπο του διαγωνισμού, και μάλιστα σε κανένα σημείο αυτού (portal, επικοινωνία), και ως εκ τούτου δεν έχει λάβει την αναγκαία δημοσιότητα, ώστε να καταστεί μέρος του κανονιστικού πλαισίου της διακήρυξης και να δεσμεύει όλα τα μέρη του διαγωνισμού. Επιπλέον, στην ανάλυση της οικονομικής προσφοράς της 1^{ης} προσφεύγουσας δεν προκύπτει σαφώς, ούτε κατόπιν των διευκρινήσεων που παρασχέθηκαν από την τελευταία στο πλαίσιο της πρόσκλησης του άρθρου 88 του ν. 4412/2016, ότι έχει υπολογισθεί η εισφορά υπέρ ΕΛΚΠ σε κάποια από τα πεδία του εντύπου της οικονομικής προσφοράς, αλλά αντιθέτως για πρώτη φορά η προσφεύγουσα ισχυρίζεται δια της ασηκθείσας προσφυγής της ότι η εν λόγω εισφορά έχει υπολογισθεί στο εργατικό κόστος Κυριακών και αργιών που έχει υπολογισθεί μεγαλύτερο από το νόμιμο και ως εκ τούτου καλύπτεται το κόστος της σχετικής εισφοράς από αυτό. Στην οικονομική προσφορά της παρεμβαίνουσας και προσωρινής αναδόχου, η εν λόγω εισφορά πράγματι έχει υπολογισθεί στα λοιπά έξοδα αυτής και όχι στο πεδίο ασφαλιστικές εισφορές ή σε κάποιο άλλο σχετικό πεδίο.

Επειδή, η κράτηση υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Παιδικών Κατασκηνώσεων αποτελεί εργοδοτική δαπάνη, ύψους 20 ευρώ ετησίως για κάθε εργαζόμενο, η οποία καταβάλλεται από τον εργοδότη και εισπράττεται από το Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ. ταυτόχρονα και παράλληλα με τις τακτικές εισφορές υπέρ του Οργανισμού Εργατικής Εστίας για τον μήνα Αύγουστο κάθε έτους. Όπως

Αριθμός απόφασης: 715,716/2023

αναφέρεται στην υπό κρίση διακήρυξη -πρόσκληση οι οικονομικές προσφορές θα συνταχθούν σύμφωνα με το υπόδειγμα – πίνακα του παραρτήματος ΙΙΙ της διακήρυξης. Ο εν λόγω πίνακας περιλαμβάνει ανάλυση της προσφερόμενης τιμής βάσει των απαιτήσεων του άρθρου 68 του ν. 3863/2010. Επομένως, δεν καταλείπεται καμία αμφιβολία περί της υποχρέωσης των συμμετεχόντων να υπολογίσουν την κράτηση υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Παιδικών Κατασκηνώσεων στην τιμή που θα δηλώσουν στον πίνακα. Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι δεν περιλαμβάνεται στο πίνακα του παραρτήματος ΙΙΙ κάποιο ειδικό πεδίο στο οποίο να πρέπει υποχρεωτικά και επί ποινή αποκλεισμού να αναφερθεί η κράτηση υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Παιδικών Κατασκηνώσεων. Ειδικότερα, περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, πεδία που αφορούν στις «Εισφορές ΙΚΑ εργοδότη», στις «Νόμιμες κρατήσεις επί της αξίας του τιμολογίου» καθώς και σε «Κόστος διοικητικής υποστήριξης, υγιεινής (ΜΑΠ), λοιπά έξοδα» και σε «ΛΟΙΠΑ ΕΞΟΔΑ». Επομένως, η εν λόγω κράτηση, είναι δυνατό να συνυπολογιστεί στο ποσό που αντιστοιχεί στο πεδίο «Κόστος διοικητικής υποστήριξης, υγιεινής (ΜΑΠ), λοιπά έξοδα» του πίνακα του παραρτήματος ΙΙΙ της διακήρυξης-πρόσκλησης.(βλ. Σ1669/2021 απόφαση ΑΕΠΠ). Λαμβανομένου υπόψη ότι, ως προαναφέρθηκε, η προεκτεθείσα διευκρίνιση που επικαλείται η αναθέτουσα δεν δεσμεύει τα μέρη διότι δεν έχει λάβει την αναγκαία δημοσιότητα, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει κατά το μέρος που απέρριψε την προσφορά της προσφεύγουσας διότι δεν υπολόγισε την εισφορά υπέρ ΕΛΚΠ στο πεδίο 7- ασφαλιστικές εισφορές (το οποίο όμως πεδίο 7 σε κάθε περίπτωση αναφέρεται σε «Κόστος τεχνικού εξοπλισμού – Στολές» και όχι σε «ασφαλιστικές εισφορές») και θα πρέπει για τον λόγο αυτό να ακυρωθεί, διότι αφενός δεν συνιστά κατά τα προεκτεθέντα, η εν λόγω διευκρίνιση μέρος του κανονιστικού πλαισίου της διακήρυξης, αφετέρου ερείδεται η εν λόγω απόφαση επί της εσφαλμένης προϋπόθεσης ότι η κράτηση υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Παιδικών Κατασκηνώσεων αποτελεί ασφαλιστική εισφορά. Εξάλλου, ως κρίθηκε με την ΔΕΦΑΘ 1549/2021, «ελλείπει ειδικού πεδίου στο έντυπο της οικονομικής προσφοράς, αλλά και της εύλογης αμφιβολίας για το χαρακτήρα της εισφοράς αυτής ως εργοδοτικής, αφού δεν υπολογίζεται επί της εργατικής δαπάνης, είναι ευλόγως υποστηρίξιμη η άποψη ότι η εν λόγω εισφορά εμπίπτει στην «εν ευρεία εννοία» εργοδοτική δαπάνη και άρα μπορεί να συμπεριληφθεί στο πεδίο του διοικητικού κόστους [βλ. και

ΔΕΘ-Ν8/19]».

Σε κάθε περίπτωση, αν η αναθέτουσα αρχή είχε αμφιβολία σχετικά με τη συμπερίληψη ή μη της εν λόγω κράτησης στο διοικητικό κόστος, δεν θα μπορούσε να απορρίψει την οικονομική προσφορά της 1^{ης} προσφεύγουσας, πριν την καλέσει να το αποσαφηνίσει, δυνάμει του άρθρου 102 παρ. 4 του ν. 4412/2016. Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι δεν έχει αποδειχθεί η παράλειψη της προσφεύγουσας να υπολογίσει την εν λόγω κράτηση στο πλαίσιο του ουσιαστικού διαλόγου κατά το άρθρο 88 του Ν. 4412/2016, τον οποίο θα πρέπει να ανοίξει η αναθέτουσα αρχή με τον οικονομικό φορέα προκειμένου να αποφανθεί εάν η προσφορά της πρώτης προσφεύγουσας είναι πράγματι ζημιογόνος, τουναντίον με την οικονομική της προσφορά, κατά τους ισχυρισμούς της ίδιας της προσφεύγουσας, η εν λόγω εισφορά καλύπτεται μέσω της διαφοράς (136,86 ΕΥΡΩ) που έχει υπολογισθεί επιπλέον για το εργοδοτικό κόστος των Κυριακών και των αργιών.

Επειδή η ΕΑΔΗΣΥ δεν μπορεί να υποκαταστήσει την αναθέτουσα αρχή στην άσκηση των αρμοδιοτήτων της να ζητά, να εξετάζει και να αξιολογεί τις εξηγήσεις των διαγωνιζόμενων επί ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών, σύμφωνα με το άρθρο 88 Ν. 4412/2016 (πρβλ. ΑΕΠΠ 406/2022, σκ. 54) και, για τον λόγο αυτό, η υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα αρχή, προκειμένου αυτή να ασκήσει την προβλεπόμενη στα άρθρα 88 Ν. 4412/2016 και 3.1.2.1. της διακήρυξης αρμοδιότητά της. Εν όψει των ανωτέρω, ο σχετικός τέταρτος λόγος της προσφυγής θα πρέπει να γίνει δεκτός και να αναπεμφθεί η υπόθεση στην αναθέτουσα προκειμένου η τελευταία να ζητήσει επαρκείς διευκρινήσεις από την 1^η προσφεύγουσα σχετικά με το εάν η εισφορά υπέρ Ε.Λ.Κ.Π. έχει υπολογισθεί στην οικονομική προσφορά της και σε ποιο τμήμα αυτής.

15. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, οι κρινόμενες προδικαστικές προσφυγές πρέπει να γίνουν δεκτές.

16. Επειδή, πρέπει να οριστεί η επιστροφή των καταβληθέντων παραβόλων.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται τις προδικαστικές προσφυγές.

Απορρίπτει την παρέμβαση.

Αριθμός απόφασης: 715,716/2023

Ακυρώνει την προσβαλλόμενη απόφαση σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο σκεπτικό της παρούσης.

Αναπέμπει την υπόθεση στην αναθέτουσα αρχή για τα διαλαμβανόμενα στο σκεπτικό της προκειμένης απόφασης.

Ορίζει την επιστροφή των καταβληθέντων παραβόλων.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 26 Απριλίου 2023 και εκδόθηκε στις 15 Μαΐου 2023 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΛΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΚΑΤΣΑΡΟΥ